

РЕШЕНИЕ

№ 474

гр. ПЛОВДИВ, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председатель: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Радка Д. Чолакова

при участието на секретаря Катя Н. Митева
като разгледа докладваното от Нестор Сп. Спасов Въззивно търговско дело
№ 20225001000353 по описа за 2022 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК .

Предмет на разглеждане по същото са две на брой жалби изходящи от „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, **.*.

Едната е въззивна такава и с нея се обжалва постановеното от С. окръжен съд по т. дело № 193/2020 г. решение № 260338 от 19.11.2021 г. в частта, с която на осн. чл. 74, ал.1 от ТЗ са отменени като незаконосъобразни взетите на общото събрание на акционерите на „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, **, проведено на 22.07. 2020 г. решения, както следва:

- по т. 1 от дневния ред за освобождаването като членовете на Съвета на директорите на Р.А.П. и К. А. К., за променя числения състав на Съвета на директорите от трима на двама, за избирането на М.И.П. ЕГН *****, **** за нов член на Съвета на директорите , която заедно с досегашния Ж.Ж.П. получават мандат от 5 г.

- по т. 2 от дневния ред относно приетите изменения на Устава предложени на ОСА от акционера Ж.П., както следва:

чл.29,ал.1 - Дружеството се управлява от Съвет на директорите в състав от 2 члена, които могат да бъдат сменени по всяко време с решение на ОСА.Съветът избира Председател, Зам. председател и Изпълнителен директор,

чл.2 - Този устав е приет на Общо събрание, състояло се на 09. 07. 2001 г. изменен и допълнен с решение на Общо събрание, състояло се на 21. 05. 2010 г., изменен на ИОСА от 22. 07. 2020 г. и

„П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, гр. Г. е осъдено да заплати на К. А. К., ЕГН *****, гр.Г. сумата от 587 лв. направени пред Сз ОС разноси.

В жалбата се излагат подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, иска се отмяната му и постановяване на друго отхвърлящо иска.

Въззиваемата страна намира жалбата за неоснователна.

Втората жалба е частна такава и е насочена против постановеното по т. дело № 193/2020 г. определение № 260166 от 28.03.2022 г., с което е оставено без уважение, искането на „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, гр. Г., **** * за изменение на решение № 260338/19.11.2021 г., в частта му за разноските досежно присъденото адвокатско възнаграждение като неоснователно.

В нея се излагат подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на определението, иска се отмяната му и постановяване на друго за изменение на решението в частта за разноските.

Въззиваемата страна намира и нея за неоснователна.

Съдът след като се запозна с акта предмет на обжалване и събраните доказателства намери за установено следното:

На 24.07.2020 г. в С. окръжен съд е постъпила искова молба от К. А. К., ЕГН *****, гр.Г. против „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, гр. Г..

В обстоятелствената част на същата първо е споменато, че ищецът е акционер в ответното дружество с 2070 поименни акции, с номинална стойност от 10 лв., съставляващи 41,40 % от капитала на „П.-**-Г.“ АД.

В последствие се казва, че на 22. 07. 2020 г. на адреса на управление на дружеството се провело общо събрание на акционерите. На същото присъствали всички акционери.

На събранието съобразно дневния му ред били взети решения за следното:

т. 1 от Дневния ред:

- освобождаване на двама от членовете на Съвета на директорите, а именно - К. А. К. и Р.А.П.,

- промяна на числения състав на Съвета на директорите от трима на двама члена.

- избирането на член на Съвета на директорите в лицето на М.И.П., ЕГН *****, която заедно с досегашния член на Съвета на директорите Ж.Ж.П. получава петгодишен мандат.

т.2 от Дневния ред:

- промяна в чл.2 и чл.29 от Устава на дружеството,

т. 3 от Дневния ред:

- за назначаване на комисия за извършване на проверка досежно приемането и предаването на електро и В и К - инсталациите.

По повод на тези решения в исковата молба е изложено становището, че противоречат на повелителните разпоредби на Търговския закон, поради което следва да бъдат отменени, като са изложени и съображения.

В тази връзка на първо място се твърди, че при свикването на ОСА, не е спазена императивната разпоредба на разпоредбата на чл. 223, ал. 4, т. 5 ТЗ касаеща съдържанието на поканата за свикването му. Сочи се, че тя е императивна и неспазването ѝ опорочава редовността на свиканото общо събрание, респективно влияе върху законосъобразността на взетите от него решения. С оглед тези си твърдения ищецът сочи, че процесната покана не отговаря на императивните изисквания на чл. 223, ал. 4, т.5 от ТЗ, тъй като не съдържа конкретно предложение по въпросите, посочени в дневния ред.

Пояснено е, че по т.1 от дневния ред поканата не съдържа конкретно посочване на данни за предложените за освобождаване и предложените за избиране нови членове на СД. Според ищеца обявеният проект за решение по тази точка въобще не бил конкретизиран с оглед липсата на посочване в какво се изразява промяната.

С оглед на горното е изложено становище, че незаконосъобразността на

решенията касаещи освобождаването на членове и избор на нов член влече незаконосъобразност и на обусловеното от тях решение за мандата на новоизбраните членове на Съвет на директорите.

По отношение на т. 2 от дневния ред е споменато, че при условие, че се касае за изменение и допълнение на устава на акционерното дружество то поканата трябва да съдържа проект за решение с посочване точното съдържание на исканото изменение, а не общото - „ОСА взема решение за промени в устава“. В тази връзка се казва, че в поканата обявена по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ липсвало каквато и да е информация досежно измененията на устава, които се предлага да бъдат направени и следва да бъдат обсъждани от акционерите.

Изложеното досежно т.1 и т.2 от дневния ред на поканата относно липсата на конкретно предложение за вземане на решение се отнасяла и за т. 3 от дневния ред на поканата поради липсата на каквато и да е информация за избиране на комисия.

Според ищеца при провеждане на ОСА е нарушено и изискването на чл.224 от ТЗ относно изготвяне и поставяне на разположение на акционерите на писмени материали, свързани с дневния ред на общото събрание, най-късно до датата на обявяването или изпращане на поканите за свикване на общото събрание. Те според ищеца трябва да предоставят информация за обстоятелствата, обосноваващи предложените в поканата решения по въпросите включени в дневния ред. Сочи се, че по въпроса свързан с избор на членове на СД, писмените материали трябва да включват данни за предложените за членове лица с оглед чл.224, ал.2 ТЗ . Такива материали обаче липсвали, вкл. и по въпросите касаещи точното съдържание на измененията на устава, които ще бъдат предложени на обсъждане и гласуване.

Относно решението по т. 2 от дневния ред свързано с измененията на устава е посочено, че при гласуване на същото не е формирано необходимото според ТЗ мнозинството. По този повод е споменато, че съгласно нормата на чл.230, ал.1 от ТЗ, решенията по чл.221, ал.1, т.1 от ТЗ /за изменение и допълнение на устава/ се вземат с мнозинство повече от 2/3 от представения капитал, като уставът може единствено да предвиди по-голямо от посоченото мнозинство. На процесното ОС при вземане на решението по т.2 от Дневния

ред ищецът в качеството си на притежател на 41,40 % от представения капитал е гласувал „ПРОТИВ“. Така при представен на събранието капитал от 100 % не можело да се говори за формирано мнозинство за вземането му.

По отношение на решението по т. 1 от ДР според ищеца е налице и противоречие с императивната разпоредба на чл.244, ал.1, изр.2 от ТЗ предвиждаща, че Съветът на директорите на акционерно дружество се състои най- малко от три лица.

На база изложеното е отправено искане за отмяна на всички решения взети на 22. 07. 2020 г. на проведеното ОСА на „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, гр. Г., ***** като противоречащи на повелителните разпоредби на закона.

В отговора на исковата молба ответникът не оспорва, че на 22.07.2020 г., на адреса на управление на дружеството е проведено общо събрание на акционерите, на което са присъствали всички акционери.

По отношение на поканата за същото е посочено, че тя е публикувана по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ на 16.06.2020 г., т.е. повече от 30 дни преди събранието. Самото решение за свикване на ОСА било взето на заседание на СД от 10.06.2020 г., на което присъствали всичките му членове. Същото било свикано от Р.П. и Ж.П. поради констатирани продажби на основни средства без знание на СД. Именно на това заседание на СД било решено К. и П. да бъдат освободени като изпълнителни директори. Изложени са доводи, че по повод заявеното вписване на решенията взети на това ОСА има постановен отказ № *****/24.07.2020 г., което правило настоящето производство недопустимо. В тази връзка се сочи, че след този отказ се правят опити за свикване на ново ОСА, но ищецът осуетява възможността за провеждане на заседание на СД за вземане на решение в тази насока.

По същество на спора е посочено, че свикването на Общото събрание при едностепенна система на управление е правомощие на Съвета на директорите, членовете на който отговарят и за организирането и провеждането на събранието. В тази връзка се споменава, че ищецът като член на Съвета на директорите е присъствал на заседанието му за свикване на ОСА и е запознат с точките от дневния ред и съдържанието на поканата. Относно същото е посочено, че в случая то е спазено, а сочените от ищеца

липси не са част от задължителното съдържание на същата и биха могли допълнително да се уточняват без да се накърнят интересите на акционерите.

По отношение твърденията за нарушение на чл.224, ал.2 ТЗ се твърди, че са били предоставени материали в седалището на дружеството през целия период от обявяване на поканата. В тях били посочени имената на лицата предлагани за членове на СД, професионалната им квалификация и постоянния адрес. Сочи се, че в самата покана било споменато, че материалите са на разположение на акционерите по седалището и адреса на управление на дружеството, като те следва да се свържат предварително с изпълнителния директор за уговаряне на среща. По този повод се твърди, че ищецът не е проявил никакво желание да се запознае с материалите, но сега иска да се възползва от своя пропуск.

В отговора на исковата молба не е взето отношение по останалите съображения за незаконосъобразност наведени в исковата молба.

Ищецът е подал ДИМ , в която е изразил становище за допустимост на исковата молба с оглед на това, че отказа за вписване не води до отмяна на взетите на ОСА решение.

Изложени са и доводи за неоснователност на направените в отговора защитни възражения и е преповторено становището за незаконосъобразност на взетите решения.

Подаден е отговор на ДИМ, в която се поддържа изложеното в отговора.

Така съдът след като е събрал поисканите от страните и относими към спора доказателства е постановил и решението предмет на обжалване..

С него на първо място е прието, че искът е допустим, като в тази връзка е направена преценка за наличие на предпоставките на чл. 74 от ТЗ за предявяването. Посочено е и че възраженията на ответника свързани с отказа на ДЛ от ТРРЮЛНЦ са напълно неоснователни.

По същество на спора съдът на първо място е изразил становище за неоснователност на доводите в ИМ за нарушение на чл. 223, ал.4, т. 5 от ТЗ досежно липсата на конкретизация в поканата за ОСА касателно имената на кандидатите за членове на СД. В тази връзка е прето, че от съдържанието на законовата разпоредба не може да се достигне до извод за нуждата от такава.

Споменато е също, че реално акционерите с оглед разпоредбата на чл. 224 от ТЗ могат да получат нужната информация от писмената информация за събранието.

По отношение на същата е направен извод, че доводите за липса на такава са недоказани по делото.

За основателни са намерени доводите за незаконосъобразност на решението по т. 1 от ДР относно освобождаването на членове на СД и избор на нов такъв с оглед на това, че противоречат на чл. 244, ал.1 от ТЗ.Посочено е, че според този законов текст СД се състои най-малко от три лица, а с решението съставът му бил променен от три на две лица.

По отношение решенията по т. 2 от ДР досежно измененията устава е направен извод за незаконосъобразност поради вземането им без предвиденото в закона мнозинство, като не е обсъждан въобще въпроса досежно съдържането на поканата във връзка с тази точка.

Доводите за незаконосъобразност на решението по т. 3 от дневния ред са намерени за неоснователни. Така съдът е постановил решение, с което решенията по т. 1 и 2 от ДР са отменени, а искът за отмяна на решението по т. 3 от ДР е отхвърлен.

С решението ответното дружество е било осъдено да заплати на ищеца направени от него разноски в производството пред ОС в размер на 587 лв.

По повод на същите е постановено и определение по чл. 248 от ГПК с оглед направени във въззивната жалба от дружеството възражения за липса на доказателства за платено от самия ищец адв. възнаграждение и връщане от страна на ПАС на тази част от жалбата за разглеждането ѝ като молба по чл. 248 от ГПК.

В самото определение на Сз ОС искането е оставено без уважение. В мотивите е споменато, че е без значение кой е вносител на платеното по банков път адв. възнаграждение.

Недоволно решение, в частта уважаваща претенцията по 74 от ТЗ е останало дружеството и е подало жалбата станала причина за започване на настоящето дело.

С нея се оспорват изводите на съда за незаконосъобразност на решенията намаляващи членовете на СД от трима на двама с оглед на това, че

намалената численост била предвидена в изменението на Устава гласувано на процесното ОСА.

Споменато е също, че са неправилни и изводите на съда за липса на мнозинство при вземане на решение досежно това изменение.

С оглед описаната по-горе жалба и разпоредбата на чл. 269 от ГПК съдът следва да извърши служебна преценка за валидността и допустимостта на обжалвания съдебен актове, а досежно правилността му съобразно посоченото в жалбата.

Едно решение е невалидно (нищожно), когато не е постановено от надлежен орган или е постановено от ненадлежен състав, т.е. от лице, което няма качество на съдия или от едноличен вместо троен състав и т.н. Нищожно е и решение, което не подписано или не е постановено в предвидената от закона писмена форма. Налице е нищожност и в случаите, когато решението е постановено от съда извън пределите на неговата компетентност, т.е. срещу лица неподчинени на правораздавателната власт на българските съдилища.

В случая нито една от тези предпоставки не е налице и за нищожност не може да се говори.

По отношение на недопустимостта е нужно да се спомене, че от съдържанието на чл. 270, ал.3 от ГПК следва извод, че такава е налице, когато е извършено произнасяне въпреки липсата на право на иск, има произнасяне по един непредявен иск или по иск предявен след предвидените процесуални срокове за това.

В тази връзка съдът счита, че е сезиран с обективно съединени иски с правно основание чл. 74 от ТЗ.

В тази норма от страна на законодателят е казано, че всеки съдружник или акционер може да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за отмяна на решението на общото събрание, когато то противоречи на повелителните разпоредби на закона или на учредителния договор, съответно на устава на дружеството.

В чл. 74 , ал. 2 от ТЗ е споменато, че искът се предявява в 14-дневен срок от деня на събранието, когато ищецът е присъствал или когато е бил редовно поканен, а в останалите случаи - в 14-дневен срок от узнаването, но

не по-късно от 3 месеца от деня на общото събрание.

От посоченото по-горе съдържание на разпоредбата на чл. 74 от ТЗ следва извод, че преди да се даде отговор на въпроса за законосъобразност или незаконосъобразност на атакуваното решение на общото събрание на дружеството следва да се провери дали исковата молба изхожда от акционер в дружеството и дали е спазен срокът по чл. 74, ал. 2 от ТЗ.

По настоящият казус отговорът на този въпрос е положителен.

От представените с исковата молба доказателства, а и от данните по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ е несъмнено, че ищецът имат качество на акционер, както към момента на провеждане на общото събрание, така и към момента на предявяване на исковата претенция. Безспорно е също така, че е спазен и 14 дн. срок за предявяване на искът при условие, че датата на общото събрание е 22.07. 2020 г., а искът е постъпил в С. окръжен съд на 24.07.2020 г.

По повод преценката за допустимост следва да се посочи, че интересът от предявяване искове от процесния тип видно от изложеното по-горе съдържание на чл. 74 от ТЗ е обусловена от вземането на ОСА на решенията предмет на оспорване, а не от това дали в последствие е извършено вписване на породените от тях обстоятелства в ТРРЮЛНЦ или не. Това прави неоснователно възражението на ответника, че наличието на отказ за вписване на породените от оспорваните решения обстоятелства прави искът по 74 от ТЗ недопустим.

Изложеното сочи, че решението е допустимо и налага да се даде отговор за правилност на същото.

С оглед извършваната преценка за основателност на така наведените възражения за незаконосъобразност съдът намира за нужно да посочи, че въпросите касаещи редовното провеждане на едно общо събрание на акционерно дружество и реда за вземане на решения на същото основно са уредени в разпоредбите на чл. 220 -232 от ТЗ.

Относно законосъобразността на атакуваните решения на общото събрание следва на първо място да се вземат предвид разпоредбите на чл. 223 и 223а от ТЗ.

В първата е определен реда за свикване на едно общо събрание, като в

ал. 3, изр. 1 е споменато, че свикването става с публикуване на покана в търговския регистър. Тя според ал. 4, т. 5 от чл. 223 на ТЗ следва да съдържа и информация относно дневния ред на въпросите предложени за обсъждане и **КОНКРЕТНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ** за решения.

В чл. 223а от ТЗ е предвидена допълнителна възможност за включване на въпроси в дневния ред на насрочено вече събрание. Тук отново има изискване за **ПУБЛИКУВАНЕ** на допълнително включените въпроси и **ПРЕДЛОЖЕНИЯТА ЗА РЕШЕНИЕ**.

От разпоредбата на чл. 224 на ТЗ е видно, че акционерите от датата на обявяването имат право на достъп до писмените материали касаещи включените в дневния ред въпроси.

Съвкупното тълкуване на тези три законови разпоредби извежда едно от основните права на акционера- **ПРАВОТО НА СВЕДЕНИЯ И ИНФОРМАЦИЯ**. То на първо място с оглед нормите на чл. 223 и 223 а от ТЗ включва правото всеки едни акционер да бъде **УВЕДОМЕН** своевременно за **ВЪПРОСИТЕ** подлежащи на обсъждане на едно общо събрание и **КОНКРЕТНИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА РЕШЕНИЯ**, които ще се вземат на същото. На база така получената информация вече за него възниква възможността да реши дали подлежащите на обсъждане въпроси го интересуват или не, т.е. дали да присъства или да не присъства на общото събрание. С оглед извършване на тази преценка за него е налице и възможността да се запознае детайлно с материалите свързани с въпросите и предварително да формира решение относно начина, по който да упражни друго основно право на акционера- правото на глас.

Според съставът на ПАС значението на неимуущественото право на информация и сведение, като част от членствените права на акционера следва да се преценява и съобразно разпоредбата на чл. 231 от ТЗ, където е казано, че общото събрание не може да приема решения, засягащи въпроси, които не са били обявени съобразно разпоредбите на чл. 223 и 223а , освен когато всички акционери присъстват или са представени на събранието и никой не възразява повдигнатите въпроси да бъдат обсъждани. Това сочи, че предварителното изискване за информираност на всеки един акционер е водещо при упражняване правото на управление на дружеството и инкорпорираното в него право на глас.

В тази връзка е нужно да се спомене, че правото на управление от своя страна е едно сложно субективно право включващо в себе си множество прости такива свързани с правото на участие в общото събрание, правото да избира и бъде избран, правото да се изказва и задава въпроси и т.н. Относно индивидуализацията на тези права следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 232, ал.1, т. 4 от ТЗ, където се говори, че в протокола на общото събрание се вписват направените предложения по същество. Това логично води до извод, че всеки от акционерите има право при провеждането на общото събрание да прави и „ПРЕДЛОЖЕНИЯ”. Обхватът на това право следва обаче да се определя с оглед цитираните по горе разпоредби на чл. 223, 223а и 231 от ТЗ.

На първо място в случая следва да се има предвид, че кръгът от въпроси, с които едно общо събрание е сезирано е определен с дневния ред, допълнително вписаните точки в него.

Това и нормата на чл. 231 от ТЗ навежда до извод, че по време на събранието от страна на другите акционери могат да се поставят на разискване въпроси свързани с така очертаното по- горе съдържание на дневния ред. В хода на тези разсъждения се дължи и отговор дали в хода на това разискване даден акционер може и да предлага приемане на проекто – решение различно от това публикувано в търговския регистър с оглед изискванията на чл. 223, ал.4, т.5, изр. последно.

При буквално прилагане на разпоредбата на ТЗ би следвало да се отговори отрицателно по простата причина, че се нарушават разпоредби на чл. 223, 223а и 231 от ТЗ споменати по- горе. От друга страна обаче така се създава ситуация на ограничаване на възможността всеки един акционер да извършва действия подпомагащи дадено дружество в неговото управление. По тази причина за ПАС отговорът на този въпрос е положителен. Възможността за предложения обаче не следва да се абсолютизира, като според състава на ПАС тя е нужно да се преценява за всеки един конкретен случай през призмата на това доколко точните параметри на включеният в дневния ред въпрос ведно с проекто – решението към него следва да се считат очертани в самата покана или това ще е възможно и в хода на самото събрание.

По конкретния казус досежно пренесения пред ПАС спор въпросът с

параметрите касае освобождаването на членовете СД, промяна на броя на членовете му от трима на двама, избирането на нови за срок от 5 години и изменение на устава.

Уставът е основния устройствен акт на дружеството, който е основа на неговото управление. Именно по тази причина законодателят е предвидил специално мнозинство относно решенията за изменение и допълнение на устава - чл. 230 от ТЗ. В тази връзка от негова страна е предвиден и специален фактически състав обуславящ действието на решенията касаещи изменението и допълването на устава.

Всичко това води до извод, че в случая към въпросите свързани с изменение и допълнение на този основен устройствен акт следва да се подхожда твърде отговорно. Уставът е основата за упражняване на акционерните права на всеки един акционер и именно по тази причина е логично да се заключи, че те следва да са запознати с предложенията за изменения в предвидените в чл. 223 и 223а срокове. Така за акционерите възниква възможността да преценят основателността и законосъобразността на правените предложения, както и това до колко евентуалното им приемане ще ограничи или разшири членствените им права. По тези причини за състава на ПАС е логично предложенията за изменение на устава да бъдат ясно и точно индивидуализирани, да са посочени в поканата и т.н. По тази причина и на самото събрание предложения различни от тези публикувани в търговския регистър с изключение на дребни редакционни въпроси, които не променят смисловото и правно значение на текстове не могат да се правят.

В случая обаче в поканата информация с конкретно посочване на текстовете от Устава, които ще се променят и респективно предлаганата нова редакция на същите липсва. Това сочи, че по този начин е нарушено едно от основните прав на акционерите и взетото решение за промяна е незаконосъобразно.

То в случая то е незаконосъобразно и по причина, че решението за изменение не е взето с необходимото мнозинство.

В чл. 230, ал. 2 от ТЗ е казано, че за решенията по чл. 221, т. 1, 2 и 3 (само за прекратяване) се изисква мнозинство 2/3 от представения капитал. В чл. 221, т.1 от ТЗ е предвидено правомощие на ОСА за изменение и допълване на устава и то следва да бъде факт при наличие на мнозинство от

2/3 от представения капитал.

Капиталът на ответното дружество е 50 000 лв. и е разпределен на 5 000 акции с номинал от по 10 лв. От тях ищецът притежава 2070 акции на стойност от 20 700 лв. , а другия акционер 2 930 или 29 300 лв. Съответно на процесното ОСА е бил представен целия капитал от 50 000 л. Две трети от него е 33 333, 33 лв. На ОСА за изменение на устава е гласувал акционерът притежаващ акции на стойност 29 300 лв. и не може да се говори за спазване изискванията на чл. 230, ал.2 от ТЗ.

Така изложеното води до извод, че решенията по тази точка са незаконосъобразни.

Тези по т. 1 от ДР също така са незаконосъобразни.

Тя е свързана с вземани на решения за освобождаване на членовете на СД, намаляване на състава му от 3 на 2 и избор на нови членове за срок от 5 години.

В поканата липсва индивидуализация на имената на освобождаваните членове, което не е съществено нарушение на правото на информираност с оглед на това, че все пак те са обявени в ТР.

Липсва и посочване на имената на новите такива. Това обаче не може да се свърже с нарушение на разпоредбата на чл. 223, ал.4, т. 5 от ТЗ по простата причина, че при общо тълкуване на този текст с този на чл. 224, ал.2 от ТЗ следва извод, че за законодателя посочването на имената е задължително в материалите, но не и в самата покана. От друга страна това следва и от съществуващата според ПАС възможност на самото ОСА да се правят предложения за членове на СД различни от предложените.

Това и липсата на доказателства за непредоставяне на материали с горната информация правят неоснователно твърдението за незаконосъобразност на решението на това основание.

То обаче е такова, по простата причина, че освобождаването на членове на СД и избора на нови такива е обусловено от намаляването на състава н СД от трима на двама.

В разпоредбата на чл. 244, ал.1 от ТЗ е казано, че при едностепенна система на управление дружеството се управлява и представлява от съвет на директорите, който се състои най-малко от три, но не повече от девет лица.

Граматическото тълкуване на този тест води до извод за императивност на тази правна норма при условие, че законодателят е използвал израза НАЙ-МАЛКО при определяне на минималния състав на СД.

Това следва и от разпоредбата на чл. 252, ал.1, т. 6 от ТЗ. С нея е предвидено основание за прекратяване на АД по иск на прокурора ако в продължение на 6 месеца броят на членовете на съвет на дружеството е по-малък от предвидения в закона минимум. Това при липсата на препращане за определяне на минималния брой на членовете на СД към устава на дружеството сочи, че с него бройка по-малка от законово предвидената не може да се определя.

В случая на ОСА е изразена воля за намаляване на СД от 3 на 2 и освобождаване по тази причина на старите членове и избор на нови, което е незаконосъобразно.

Това налага и тези решения да бъдат отменени.

В този смисъл са изводите на Сз ОС и обжалваното решение следва да се потвърди.

Дружество е обжалвало и определението по чл. 248 от ГПК.

Жалбата му е неоснователна. От данните по делото действително се установя, че плащането на адв. възнаграждение по банков път е извършено от трето лице. То обаче е направено от името и в полза на ищеца по спора и в случа разноси следва да му се присъдят, като причините за извършеното плащане в негова полза са без значение за настоящето производство.

Изложеното води до извод, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна разноси за адвокат във връзка с производството пред ПАС в размер на 2 400 лв.

Водим от това съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановеното от С. окръжен съд по т. дело № 193/2020 г. решение № 260338 от 19.11.2021 г. в частта, с която на осн. чл. 74, ал.1 от ТЗ са отменени като незаконосъобразни взетите на общото събрание на акционерите на „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, **, проведено на 22.07. 2020 г. решения, както следва:

- по т. 1 от дневния ред за освобождаването като членовете на Съвета на директорите на Р.А.П. и К. А. К., за променя числения състав на Съвета на директорите от трима на двама, за избирането на М.И.П. ЕГН *****,
****за нов член на Съвета на директорите , която заедно с досегашния Ж.Ж.П. получават мандат от 5 г.

- по т. 2 от дневния ред относно приетите изменения на Устава предложени на ОСА от акционера Ж.П., както следва:

чл.29,ал.1 - Дружеството се управлява от Съвет на директорите в състав от 2 члена, които могат да бъдат сменени по всяко време с решение на ОСА.Съветът избира Председател, Зам. председател и Изпълнителен директор,

чл.2 - Този устав е приет на Общо събрание, състояло се на 09. 07. 2001 г. изменен и допълнен с решение на Общо събрание, състояло се на 21. 05. 2010 г., изменен на ИОСА от 22. 07. 2020 г. и

„П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, гр. Г. е осъдено да заплати на К. А. К., ЕГН *****, гр.Г. сумата от 587 лв. направени пред Сз ОС разноски.

ПОТВЪРЖДАВА постановеното по т. дело № 193/2020 г. определение № 260166 от 28.03.2022 г., с което е оставено без уважение, искането на „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, гр. Г., **** * за изменение на решение № 260338/19.11.2021 г., в частта му за разноските досежно присъденото адвокатско възнаграждение като неоснователно.

ОСЪЖДА „П.-**-Г.“ АД, ЕИК *****, гр. Г. е осъдено да заплати на К. А. К., ЕГН *****, гр.Г. сумата от 2 400 лв. направени пред ПАС разноски ЗА АДВОКАТ.

Решението може да се обжалва в 1 месечен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____